

9 У когото отъ рабитѣ ти се намѣри, да
умре той, и ние още да бждемъ раби на
10 господаря си. А той рече: Сега нека бжде
споредъ думитѣ ви: у когото се намѣри,
той ще ми бжде рабъ; а вие ще бждете
11 неповинни. И побързаха та снеха всѣки
врѣтището на земята, и отвори всѣки
12 врѣтището си. И търси, като начала отъ
най-стария додѣ свърши до най-младия;
и намѣри се чашата въ врѣтището Ве-
ниаминово.

13 Тогава раздраха дрехитѣ си, и нато-
вариха всѣки осела си, и върнаха се въ
14 града. И влѣзе Юда и братята му въ
Иосифовия домъ, като бѣше той още тамъ,
15 и паднаха прѣдъ него на земята. И рече
имъ Иосифъ: Що е това нѣщо което
сторихте? не знаете ли че человекъ ка-
16 къвто съмъ азъ непрѣмѣнно гадае? И
рече Юда: Що да речемъ господарю на-
шему? що да говоримъ? или какъ да се
оправдаемъ? Богъ намѣри неправдата на
рабитѣ ти: ето, раби сме господарю на-
шему, и ние и онзи у когото се намѣри
17 чашата. А той рече: Да ми не бжде да
сторя това! Онзи человекъ у когото се